

Zdravko KORDIĆ

PROLAZNOST

Snježna se zima bijeli I plavi,
obris joj sjaji na suhom oleandru
Sjaj što gori vatrom: pustoš,
duša se dijeli između života I smrti – uskrsnućem

Vlada umor
u spomen breza, ruskih beskrajnih tajgi
Osipe Mandeljštamu – u vatri spaljena tvoja djela,
sačuvana u umu vjerne pratiteljice,
Staljinove prkosne protivnice

Vjetar uzmahao lišće, nosi ga
do u beskraj izmaglice
Voljeti tu tamnu usnu, truli pogled
koji zuri I nepomično strjemi k nebu

Na trulom pragu misterij labuđega pjeva
Prostire I vitla krvlju uprljane svilene zavjese –
tu je netko živjeo
13adost13es jabuke zaudaraju tamom vremena

Lirika je, spoznadoh, muški jaka
ali slabe duše, usana izmučenih od krikova
do gole sjete – sjete s gorkih tragova I trgova
ostavlja tragove noći, odjekuju bdjenja

Ostavlja tragove noći – bdjenja
I pogled na život: budući I bivši

04/05. siječanj A.D. 2025.